







Sz. 6171—1899.  
tívk.

### Árverési hirdetményi kivonat.

A székelvudvarhelyi kir. törvényszék mint telek-  
kormányhatóság közzétette, hogy a m. kir. ellátó  
linstar végrehajtóhatóság Tóth Áron és fia László  
Lauza végrehajtott szerződés ellen 115 forint 30 fillér  
követelés és járulékai miatt végrehajtást egyben a  
székelvudvarhelyi kir. járástörvény rendelkezéseivel szemben  
oladhivja 429 sz., János Tóth András felől pedig szől.  
László-Lauza nevére írt A 787/899. sz. írás és beletel  
1000 frt. 958 III. ár. sz. 10 frt. 958/103. ár. sz. 15 frt.  
958/157. ár. sz. 15 frt. 106/103. ár. sz. 20 frt. 106/106.  
ár. sz. 20 frt. 1201. ár. sz. 10 frt. 1306/3. 1307/2.  
1308/1. ár. sz. 45 frt. 1308/3. ár. sz. 4 frt. 1753. 1660.  
ár. sz. 2 frt. 1382. 1383. 1385. 1386/1. ár. sz. 9 frt.  
4800. ár. sz. 18 frt. 1564/1. ár. sz. 4 frt. 1629/1. ár.  
sz. 17 frt. 1928. ár. sz. 12 frt. 5102. ár. sz. 21 frt. 5361.  
ár. sz. 4 frt. 5383. ár. sz. 8 frt. 5400. ár. sz. 2 frt. 5472.  
ár. sz. 2 frt. 5557/1. 5602. ár. sz. 4 frt. 5728/1. ár. sz. 3 frt.  
az árverést a fenti megadott kiállításban arban elrendelte,  
hogy a fennbéli megjelöl-  
telt ingatlanok az 1900. évi február hó 25-ik napján  
4. e. 9. orator Szt. Oltálokhoz fűzőz határolt megter-  
tando nyilvános árverésen a megadott kiállítási  
áron alul is eladottai fogának.

Árverési szándékot tartoznak az ingatlanok  
becsárának 10 szazatkáig közszépben, vagy az 1881.  
I.X. t.ez. 42 §-ában jelölt árforrályának szánatát és az  
1881. évi november hó 14-én 3333. sz. kelt igazságügyi  
minister rendelet 8 §-ában kijelölt orvadáskezes oráklyák  
piában a kiállított kezesség ellen, vagy az 1881. I.X.  
t.ez. 170 §-a értelmében a bántsepmek a bírósági  
előleges elhelyezéssel kiállított szabályozási elismer-  
vényi ártóvaladják.

A kir. törvényszék mint tívkv hatóság.  
Székely-Udvarhely, 1899. november 30-án.

Demény Ferencz,  
kir. 1. szék egyen bíró.

## Halóságilag \* \* engedélyezett végkiártsítás!

A vármegyeházán alatt lévő Dénes János-  
féle férfi- és női szivertárolás összes készle-  
tét üzletforgalomba folytatni melyen leszállított  
árban teljesen kiátsítás!

— Az üzlet egyben is berendezéssel együtt eladó. —  
a tulajdonos.

## Kiadó szép lakás.

Székelvudvarhelyi, a Szent Imre-udvarban,  
azon külön udvarral, kerttel stb. bíró szép lakás,  
melynek közelében Zonda lezsol kir. áll. átörvör  
ur bíró. Jövő április 24-ig kiadó. Felvilágosítást  
ad Bogács Imre, tulajdonos.

Sz. 6170—1899. tívk.

### Hirdetmény.

A székelvudvarhelyi kir. törvényszék mint telek-  
kormányhatóság közzétette, hogy a ma-  
gyar királyi államkincstár végrehajtóhatóság Mathe Fe-  
renecz Kati, János fia végrehajtott szerződés ellen 16

frt. 34/1. kr. a járulékai kötelezések végett ezen kir. tör-  
vényszék területéhez tartozó Korond község 754 számú  
fűkben Mathe Ferencz Kati, János fia nevére írt A 7  
415. 416. kr. sz. ingatlanra 400 forint az árverést  
ezzenel megjelöl. kiállításban arban elrendelte,  
hogy a fennbéli megjelöl. ingatlan az 1900. évi február  
hó 17-ik napjának d. e. 9. orator Korond község háza-  
nál megtartandó nyilvános árverésen a legjobbat kíná-  
lóknak előnyben részesítendő, a bírósági elismer-  
vények előnyos adatái. A venni szándékosnak a becsár-  
nak 10 szazatkáig vagyis 10 frtot keszépben, vagy  
orvadáskezes piábanban kiállításban a kiállított kezesség  
ellen. Az árverést továbbá feltételek a bírósági oráklyák  
alatt ezen kir. telekhatóság hatásmagát megjelölhetők.

A kir. törvényszék mint tívkv hatóság.

Sz. Udvarhely, 1899. évi november hó 23-án.

Demény Ferencz,  
kir. 1. szék egyen bíró.

## Szegesvártt

minden idegen kellemes szórakozást talál az ipar-társulat új főtéri palotájának kor-  
szerűen berendezett és vezetett

## = étteremben =

(pilisni sör, borok Teutsch pinczézőből).

## kávéháza

(billiárd) és zenekészadójában!

(1—2)

A kir. törvényszék mint tívkv hatóság.

Sz. 18887—899.

szb.

### Pályázati hirdetmény.

Az Udvarhelymegye területén székelvudvarhelyi járásközi V. községi által foglalt köz-  
szék részéről és pedig Szent-Erzsébet, Kir-Silymos és Oláh-Andrásház 2560 lakosát bíró kö-  
rbőlani által megüresedvén, annak beütésére végtel ezen pályázatot hirdetek.

Javulandársák: 1. 50 frt. belső fizetés  
2. 20 frt. labór díjazás  
3. Minden széknek közreműködéséről írt díj, vagy természetben egy véka gabona.  
Felhívjuk ennek folytatni mindazok, kik ezen állást elterelni ohajtják, hogy folyamodva-  
nyuknak 1900. évi január hó 15-ig adathatol annak is inkább adják be, mert a később beérkezők  
figyelembe nem vétetnek.  
Székely-Kézsarut, 1899. december 15-én

(1—3)

Gálffy Kálmán,  
főszolgabíró.

# PESTI HIRLAP.

Két évvel ezelőtt múlt áll mind a Pesti Hírlap nagyság. Két évvel há-  
nyit, hogy hazánk e legelőkeltebb és legjobban ismert lapja mára márja  
letta díszes emlék Kossuth Lajos hr. emelt nevezetesség Pesti Hírlapjának.  
Ki vándolhat ezt kiegészíté? Hisz a Pesti Hírlap — mint a huszonegy év  
alatt megjelent minden sora hírlapja — szabaddá minden irányban, egy  
politikai, mint társadalmi körben; független és szabad, a hatalommal és a  
nyilvánosság között egyaránt; demokratikus minden ízében s csodálatos  
hírlapja, terjesztése és rangja hiva a társadalmi egyenlőség megvalósítását  
örvénkö.

Szabaddal, függetlenséggel, demokratikus egyenlőséggel — volt és marad a  
Pesti Hírlap programja.

E programot csakon, e programhoz hó maradt mindenkori a szellemi  
működés ama fenyves garbjába, melyet a Pesti Hírlap (nyilván a mulban, mint a  
jelenben) nagy körül erőltet.

Vezetőlkölők: Adó széklet: dr. Kenedi Géza (felelős szerkesztő), dr.  
Vezetőlkölők: Adó széklet: dr. Kenedi Géza (felelős szerkesztő), dr.

Vezetőlkölők: Adó széklet: dr. Kenedi Géza (felelős szerkesztő), dr.

Társaikról pedig: Mikszáth Kálmán, Tóth Béla (egyesítmény a köz-  
vettség) Esti levelek íróját, Murai Károl, Gardonyi Géza, Quintus (Kenedi  
Géza), Kóbor Tamás, Bede József, Vörösmarty János, Kálmán László, Homok  
(Gézy Mihály), Győr Ilona (színi kritikus), Kézdi-Kovács László (műkritikus),  
Róbor (Kozma Andor) a közkeveltség verses hálé krónikák szerzője, Vértési  
Arnold, Abonyi Árpád, Krády Gyula, Zempléni Árpád, Hoffmann Ötös, stb., és.

A Pesti Hírlap közkeveltségét karcolatokról, esszékről, és kritikákról Mik-  
száth Mátyás (a tisztelt házban), dr. Abonyi Kornel (a Lővőkápolna),  
Bede József (Vízgyálber levelek), Murai Károl, és írják.

E specializációk is vannak a Pesti Hírlapnak s ezekre nézve egyetlen más  
lap sem vetekedhet velük. Ilyen az által. emelt esztétizálás, közéleti, po-  
litikai, társadalmi u. n. karcolatok (eszevesek) mellett első sorban az Esti  
levelek, melyekben a n. elsőrangú nyelvezet Tóth Béla — ez idő szerint leg-  
jobb esztétizálás — nyí. esztétizálás, aktuális kérdésesek szövege, köz-  
letti elme első s országosra elismert szellemesség, hálé tudományos alapo-  
sággal, hálé könnyű gyönyörű, tiszta és kritizálás.

Más specializációk is vannak a Székelyudvarhelyi újságok között: a köz-  
vettség, mely a szellemi Quintus által ösz. hangszóróval szellemi s szöve-  
kör tudományos készséggel; mulattató, irakozóvá vagy filozófia.

További specializációk a hetenkénti sakk-rovat, melyet hazánk első sakk-  
mestere Charonek Hód szerkeszt, sakkrovi munkatársai segédre; továbbá

Minden év elején, a 1. december hó 15-én tartandó legelőkeltebb ügyelést, szintén megvalósítja hálé és barmenésen a  
Pesti Hírlap nagy képes naplárát az 1900. évre, valamint a tavalyi évig megjelent és széklet lenyomatban — a Pesti Hírlap Naplóra karácsony alkalmán fog székletetni. — A kiadványok ezúton, hálé az előfizetési díjnak tegező-  
serebb postautalványon küldeni: Budapest, V. Váci-körút 76.

NYOMATOTT

A kiadványok ezúton, hálé az előfizetési díjnak tegező-  
serebb postautalványon küldeni: Budapest, V. Váci-körút 76.

NYOMATOTT

A kiadványok ezúton, hálé az előfizetési díjnak tegező-  
serebb postautalványon küldeni: Budapest, V. Váci-körút 76.

NYOMATOTT

A kiadványok ezúton, hálé az előfizetési díjnak tegező-  
serebb postautalványon küldeni: Budapest, V. Váci-körút 76.

NYOMATOTT

A kiadványok ezúton, hálé az előfizetési díjnak tegező-  
serebb postautalványon küldeni: Budapest, V. Váci-körút 76.

NYOMATOTT

A kiadványok ezúton, hálé az előfizetési díjnak tegező-  
serebb postautalványon küldeni: Budapest, V. Váci-körút 76.

NYOMATOTT

A kiadványok ezúton, hálé az előfizetési díjnak tegező-  
serebb postautalványon küldeni: Budapest, V. Váci-körút 76.

NYOMATOTT

A kiadványok ezúton, hálé az előfizetési díjnak tegező-  
serebb postautalványon küldeni: Budapest, V. Váci-körút 76.

## Karácson.

Üdvözlegj karácson, örömmünne a kereszténységnek, sőt örömmünne az egész műveltségnek, az emberiség fejlődésének, az összes tudományos műveltségnek. Üdvözlegj karácson, kedves örömmünne azoknak, kik a kereszténység nál fel fogadott elszájtatva, Krisztusnak nemcsak tiszteletszavát év előtt, hanem azóta folytat megújuló születése felett örömdének, a kik a nekik adott tehetségek mértéke szerint, komoly lelkesemléstességgel fáradoznak, hogy az igazság, a felvilágosodás, testvéries szeretet bethelmei csillaga minél fényesebben s minél szélesebb körben tündököljön.

Mert az a csillag, a mely hajdan a bethelmei pásztorokat a Megváltó bölcsőjéhez elvezette, a maga tiszta fényén ragyog még ma is. Évről-évre mindig többen lágtak annak szíveket, lelkeket megvilágító sugarait s vezetik el amaz Egyetlenéhez, ki maga az ut, az élet és igazság. Naponta mindig többen meg többen tapasztalják magukban, hogy a Krisztus bennük is embertársaikban újból meg újból megszületett. És el fog jönni az idő, mert el kell annak jönnie, mikor az emberiség élete egy folytonos karácson folyamata leand. Elhagyni a rossz indulatokat, szenvedélyeket, a sivár önzést, mely megöli minden magasztosnak, fenntökkel; újajuzulni a testvéri szeretetben és istenszeretben; kész szívvel munkálni az emberiség közbizsága közboldogsága érdekében, a nélkül, hogy mindjárt azután nézünk, mi haszon származik abból, a mi számunkra; oda állani a munkások sorába, a kik az emberi nyomor enyhítését tűzik ki célul maguknak; az az embernek, mint értékes lénynek, rendeltetése, az az újajuzulási folyamat, mely a kereszténység csaknem két ezer éves történetében nyonyról-nyomra kimutatható.

Igaz, hogy a haladás e féren lassu, a kedveszölen viszonyok hatása alatt időszaktok meg visszajutások is észlelhetők; de azért kétségbeesünk a jövő felett nem szabad, mert az igazságnak előbb vagy utóbb győznie kell. És ez a tudat, melynek a bizonyosságok kell megerősíteni bennünk, igen alkalmas arra, hogy fokozza a vágyat, tovább munkálni, tovább fáradozni. Ha kezinkben van a munka sikerének biztosítása, nem fogunk ellankadni soha, mert az a remény, hogy cselez fogunk jutni, hogy munkánk nem lesz hiabán való, a legnehezbe akadályon is keresztül segít.

A karácsoni ünnep évenként való megjelenésével, különösen alkalmas arra, hogy mi, kiknek

löpkező évei már rég letűntek csak az élet keseri küzdelmeiben nem egy lájz sebet kaptunk, ismét megtaláljuk a gyermekek játszi kedvében a világ mosolyában azt a békés nyugalmat, melyet a világ nyújtani képtelen. Méltán nevezhetjük azt a karácsoni a házi örömek ünnepeinek, mert itt a leg-tisztább érzelmek diadalmaszkodnak a nyilvános élet aggodalmain és csalódásain.

Ezért szép ünnep, sőt ezért szükséges ünnep a karácson. Nincs olyan nagy lélek, nem letezik olyan munkása az emberiség közbizsa és közboldogsága építésének, mely a küzdelmek s főzést a mellátalni kapott sebek fájdalma közben pihenésre, erőszerezésre ne szorulna. S hol találna ezt meg inkább, mint otthon, a tarka, csillogó fényő annak körében, melyből oly gyakran kiszólt minket társadalmi és polgári kötelességünk parancsára? Csakiggy ez otthon ne legyen a merev elzárkózottság önző otthona, hanem a jótékony és szeretet szelene egyjüt ünnepeivel velünk.

Bármennevi fájón is, de nem tehetjük arról, ha kozink nem érvel el addig, a meddig szívünk érez. A jótékonyosság gyakorlatának eszközei nem adhatk meg mindenkinek egyformán. De hiszen itt nem a mennyi, hanem a miként bir nyomatékkal. S ha mi e tekintetben megtettünk annyit, a megnit műndökünk alott, ha hármik meretében is igyekeztünk a nálunknak szerencsétlenekbe, a mi boldogságunk részeseivé tenni, már avval is bebizonyítottuk, hogy van bennünk fogékonyag a mások szenvedésére is; hogy tudjuk apolni azt az érzelmet, melyet Jézus születése tett nyilvánvalóvá: a testvériséget.

Ennyit megtenni kötelességünk. Erre kötelez minket a karácson. S e kötelesség teljesítése közben ne bántsuk minket az a gondolat, hogy mennyien vannak nálunknak lehetősébekek szelenei és anyagi javakban, kik a szűk családi körön kívül senki és semmi iránt nem érdeklődnek, mert a jónak, a magasztosnak elterjedésehez idő, hosszú idő kell. Tudjuk, hogy még hánny karácsonnak kell eljönni addig, meg az egész emberiség megérik arra, hogy szakítson a sivár önzéssel s az önzetlen ember-szeretlet hatalmát érezhessé maga léte?

De azt tudom, hogy minden karácsonnál közelebb-közelebb jutunk a cselezőh, minden karácsonnal szaporodnak a jónak, az igazságnak, a nemesen gondolkodókak seregei. Azert üdvözlegj karácson, örömmünne a kereszténységnek, örömmünne az emberiség fejlődésének!

Balás Imre.

## Szemérmes . . .

Szemérmes kis Munkázslány! Talán biz' azt hiszed: Nem látlak én, hogy rejtőget A gondos erőd?

Avagy eszedes magyadot oly Nagy távolságot ad, Hogy elfeledtem szemed És kedves arcodat?

Csalód! hallom hangodat És látlak szüntelen; Leront látlak és rejtet A útsza erzelem.

X.

## Mikor a székeley haragszik

Egísd a mulból, Írta: Csokas Lajos.

Hát mikor nem haragszik? Hiszen van arra is cadeszja, de társadalmi és más bezzel-jűnk mások.

De ez már abban az időben történt, mikor arany menegombjainkat a hazánk, harangjainkat meg Gábor Áronnak ajándékoztuk.

Reg volt, talán igaz sem volt. Szép napok, dicső napok; hanem én megis csak azt mondom rájuk: akkor lassuk meg egyszer, mikor a hála m közpözt. El-múlt: jól tette, hogy elmul.

Mert azt arany mondani: furcsa egy nép vagyunk mi székeleyők! Hogy az előzmények miképp lehet ilyen csoda következténzati vonni le, azt magam sem értem, senki sem ér. Hancem azért igaz. Sokat írunk immár miroluk az egy valóságossággal csak is fogak ezután is. Hancem azt a székei szeretetén én megis előlvisni, a melyben egy székei embert fotográfia legyen. De meg, a melyen ó valóságos.

Arra kívánsi vagyok.

Mikor küldt a beland várt, mit ill Hármaszéken arand kezdettük, hogy lementünk Hermányba, ott megvertük jól az éleneséget, aztán neki fordultunk a falnak s egymás . . . bizony oda ragait a körmeinkhez.

Siklód Daniel bátyánk nem volt ott; ő kénit akkor a győztes szorozók: rendelték, a honnan szépen meg is szökött, egy ejét; titlan elbeszélte, hogy fusom minden nap, mert világágra van; — olyan nép az emberiség, a kit hiába lönek, mert a golyó nem fogja; emberhuss el, de legunkab szereti meg a fiatal leányokat. Maga immár nem áll jól semmire; lassu minden ember, hogy mit csinál.

Hat mit csinálunk mi ezebet? Szeremjel az első nagyban közöl van; fölkapokk hamaron, a mit lehetett, aztaz kikéty egy egy székei csefere ala s ott pi-pazagatt. Dohány volt elég.

A mi azt illt, hiszen ez elég jó állapot is lett volna így; — ha tudt illik, meg a világ tartott volna, Ugy, de egyszer hla a kenyér fogott el, hol a dohány, hol meg csakugyan kezdtek megjeleni azok a Daniel bátyám emberei. Mindenkinek látsate lora, hosszú dardája, földig érő ködönke. Embert ugyan nem ettek, de

## Bánffy Dezős „hiteles“ naplója.\*

1890. december 9.

A Höt szerkesztője azt kívánja, hogy lapja jubiláris számban Naplóm „hiteles“ részéből közöljék valamint.

Vallalkozzam-e rea?

Egy alkalommal — elég régen — egyik szelleműs irónak azt kérdezte tőlem: „Milyen egy kaczer nő?“ „Mint egy árucazik, fedtem — mely érteken álni is eladó!“

„És milyen egy kaczer férfi?“ volt a további kérdés.

Erre akkor felelni nem tudtam.

Most azt felelném: mint egy hín ember!

Ad vocem: „hín ember!“

„Ez év első napjaimban, mikor meg nem voltam „hínok“, egy legkínáltabb jómunkásimnak beszélgetve, szóba jöttök közöttünk a „hín“ államfelfelt. „Hásmálak-e ezek valamine? kerdesztem. Szelleműs barátom így felelt:

Bismarck egy alkalommal azt mondotta közleltünk egy akorbán legnagyobb és legszelleműsabb alakjának: „Ha én egy államfelfeltől érteket meg akarja állapítani, vonja le a telentezgezől hűsáigat és ami visszatámad, az lesz az illtő valódi érteke.“ Elme-tárgyalom mindjárt meg is nevezett egy pár embert, kiknél, ha ez alapon megvilgít a számlást, minus jómne ki.

\*Munkázsló A Höt jubiláris számából, Szerk.

Igazsa lehet!

Furcsa nép is vagyunk mi magyarok; senki sem arra büszke, mihöz ezt és senki sem azzal foglakozik előszeretettel, mint hivatalot.

Egyik naponta epege mártort tollal szájja az udvari „peroprit“-ot, de azert „legyen“ után dőlt, udvari ebledre meg, hogy pörnyed háttal hajlongjon a korlort, „peroprit“ népnök.

Egy másik a Képviselőházban nagy hangon jöleni ki, hogy nem azer van ott, hogy zavart csináljon, pedig tényekkel bizonyítja, hogy naponta csak zavart csinál és csakis zavart csinál, sőt emlékszem igen régi időből egy beszédében éppen kikerekelt aztán, hogy minden valamine való politikai társaságunk Magyarországon intőző része volt.

Egy nagytehetségű közpöji irók arra tart, hogy mi bizonyos lívi le golyoval a magas szálkák csak eszáról a zergét és nem veszi észbe, hogy mig ott sikerrel lövi a lakot és azon érdemert eljut a delegációba póttág jölettség is, addig újabbam mint közpöji irók, a merev természetű beleszállította a legesmeretesebb hiteleskedő postésiját.

Ösmert előszörre pénzügyi tehetségünk nagyra van az állatfényesítés tereit érte sikerével, aztán mikor a parlament homokján lesz hivatal lándást törni pénzügyi ügyeket rendezésével, „paktum“ név alatt, pénzügyi műveletek módjára köt mindent egybe, biztosít is magának addig, ameddig sok ünnepet egy, ahogy; de ostrák mintára, Tífle rendszerre szerint feladja a parlament feladta kormányának alptételeit: a többség akaratának érvényesülését.

De mit csinál magunk A Höt szép tolla, gyöngéd lelki, bekezes széklet-költő-szerkesztője? Szepírdalmi lapot ad ki és abban politikait csinál, sőt szűke mondhatom egész országunkat politikait.

De hőt ilyenek vagyunk mi magyarok mind, azt csináljuk, mi nem értünk, arra tartunk, mi nem a mesterségünk.

„Nem értek én meg a betűszeszhez sem — olvastam ezt sokszor mára a mulban az élvélhez és igértetelhez mindig jól, szerényti kultúrázban fogantatott és a parlament fordulatán történési etikéna, de győztemmel kísérveledet nemzeti part lapjában — és megis Naplót írok, sőt ezon „hiteles“ részét A Hétben közlöm is.“

Miert legyen én jobb a többinél?!

Bánffy Dezős.

Az embernek azt hiszik, hogy pénzrel minden sebet be lehet gyógyítani. Mily balgaság! A szív nem odvas fog, hogy aranyalaj leheszen plumbizomni.

A halhatatlanság koronája neha tövis-koszoru.

Szeres: hatalom, — ész: legyrer, — jószág: áldás.

Soh' sem korden egy nagy tehetség vallását, mert tudom, hogy látni nagykövetke a földön.

Barátságod idejében ne mutasd legjobb barátotnak sem hibáidat, ahogy o azokból fegyvert korches kölcsön az hibáid, midőn ellenséged lesz.

Gróf Kichy Géza.





